

mu roko, nogo — toliko da jo izpusté, povesi se kakor mrlíču. Kap ga je zadela. Kaj sedaj? Na gori ga ni pustiti, umrl bi od lakote. Poskušajo ga odnesti, kakor odnese orel ovco. Dva ga držita po konci, da se ne zgrudi, dva zletita in se letèč zaganjata vánj, da bi ga dvignila in odnesla. Ali zaman; pretežak je. Odnese bi ga morda ta ali óni, ko bi se mu živ oklenil okolo života, ali takšnega ne dvigne nobeden teh ptičev. Kaj storiti? Imeli so precèj vrvíj s seboj. Privežejo ga na dve. Močnejša dva si opašeta vsak svojo vrv okolo pasú in zletita v zrak, drug nad drugim. Vzdigujeta in vzdigujeta, toda dvigniti ga ne moreta. Sedaj poskusijo drugače. Močnejša dva léžeta drug poleg drugega na tlà. Górenji leží na levi perutnici spodnjega, z desno perutnico pa pokriva njega hrbet. Razmakneta se še toliko, da ostane med njima prostora tretjemu továrišu. Takó ležeča ju prosta továriša zvezeta. Kakó pa sedaj zleteti? Sila si vé pomagati. Vstaneta, stopita na podrto smreko proti tanjšemu koncu, ki se upogiblje pod njima. Zagugljeta se in zletita. Ko se navadita letati skupaj zvezana, približata se pod kvišku strmeči konec podrte smreke, kamor sta továriša posadila ponesrečenca, opasanega z vrvjó. Tega potegneta zvezanima ptičema na hrbet, takó da leží na perutnicah med njima, in vržeta ptičema vrv okolo vratú, da bi ne zdrsnil. Ptiča se vzdržita v zraku, dasi težko, in počasi letita dalje. Ali pomagati jima je treba. Hitro priletita prosta továriša. Pridružita se jima spodaj ob nogah in se sprimeta, s perutnico nad perutnico, posnemaje vzgled zvezanih górenjih továrišev. Takó ju podpirata, dvigaje ju kvišku, kadar ónadva pešata. In glej, srečno ti dospó v dolino — otet je mrtvoudni továriš, izumljen je osnovni zakon zrakoplovne ladje!

V basni pomagajo štiri združene perutnice nositi breme po zraku — naša ladja ga nosi z osmimi.«

(Dalje prihodnjič.)

V mraku.

Na zémľjo pada hladni mrak,
Pod nebom plava ptič legák.
Ko zemlji noč se porodi,
Pod nebom ptičji spev zveni.

Mrak pada često na sréc,
Zamró mi vroče v njem željé.
Nad noč pa mojega srécá
Tožeča pesem priigrá . . .

Rástislav.

